

ಅಯ್ಯೋ ನಿನ್ನ, ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಎಂತಕ್ಕೆ ಕೂತ್ಕಂಬೇಕೇ? ತಡಿ, ಚಾಪೆ ತರ್ತೀನಿ.. ಒಳಗಿನಿಂದ ಬಣ್ಣದ ಚಾಪೆಯ ಸುರಳಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದ ಸರೋಜಮ್ಮ ಗೋಡೆಯ ಬದಿ ಅದನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ರಾಮಚಂದ್ರ ಚಾಪೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂತು ಬೆಣ್ಣೆಮುದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಕಡೆಬಿಟ್ಟಿತ್ತಿದ್ದ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲು ಉತ್ತುಕನಾಗಿ ಕಾದ.

ಅಂಡಡಿ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ತೀರ್ಥ, ಪ್ರಸಾದ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಗುತ್ತೆ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಅತ್ತೆ ದಪ್ಪಕ್ಕೆ ಮಡಿಚಿದ ಹಳೆಯ ಬೆಡ್ ಶೀಟನ್ನು ಅಳಿಯನ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ, ನಾಗಶ್ರೀ ಮಗನನ್ನು ಹೂವಿನ ಹಾಗೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿ, ಪಿಳಪಿಳ ಮೊಲದಂತೆ ಕಣ್ಣು ಬಿಡುತ್ತಾ ಬೆರಗಿನಿಂದ ಬೆಳಕನ್ನು ನೋಡತೊಡಗಿತು ಕಂದ. ಪೂರ್ಣಿಮಾ ೨ ಅಪ್ಪನ ತೊಡೆಗೆ ಆತು ಕುಳಿತು ತಮ್ಮನ ಕನ್ನೆ ಸವರುತ್ತಾ ದೊಡ್ಡವರ ಅನುಕರಣೆ ಮಾಡಿ, ಛೀ ಕಳ್ಳಾ..., ಹಚೀ ಕಳ್ಳಾ.. ಎನ್ನುತ್ತೆನ್ನುತ್ತಾ ಮಗುವನ್ನು ನಗಿಸುವ ಯತ್ನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದಳು. ಬದಿಯ ಕುಚರಾಯ ಮೇಲೆ ಕೂತು ಈ ಸಡಗರಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣಾದರು ಮಾವ.

ಬಾರೇ, ಇಲ್ಲೇ ತಲೆ ಬಾಚ್ಚೀನಿ.. ಕೈಯಲ್ಲೊಂದು ಬಾಚಣಿಗೆ ಹಿಡಿದು ನಾಗಶ್ರೀಯನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದರು ಅವಳ ಅಮ್ಮ. ಮುಷ್ಠರು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದ ನಾಗಶ್ರೀಗೂ, ಎರೆದುಕೊಂಡ ಕೂದಲು ಬಿರಿ ಹುಯ್ಯುಕೊಂಡು ಅಮ್ಮನೆದುರು ಕೂತಿರುವ ನಾಗಶ್ರೀಗೂ ಅಜಗಜಾಂತರ. ಚಂದ್ರನನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದ ಮೇಘರಾಶಿಗಳಂತೆ ಮುಖಚಂದ್ರಮನನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದ ಕಶೇರಾಶಿ. ಮತ್ತಿಸೊಪ್ಪಿನ ಗುಳಿ ಹಾಕಿ ಎರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಸಿರು ಸೊಪ್ಪಿನ ತುಣುಕುಗಳು. ಕತ್ತಲೆಕೋಣೆಯ ವಾಸದಿಂದ, ಅರಿಶಿನದಣ್ಣೆಯ ಲೇಪನದಿಂದ, ಬಣ್ಣ ಮತ್ತಷ್ಟು ತೇಲಿ, ಎಳೆ ನಿಂಬೆಯ ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ, ತುಟಿಗಳಲ್ಲಿ ರಾಗರಸ ಒಸರುತ್ತಿರುವಂತೆ ತಾಂಬೂಲಚರ್ವಣದ ರಂಗು. ಉಟ್ಟ ಎಳೆ ಹಳದಿ ಬಣ್ಣದ ಸೀರೆ, ಇಳಿಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಿಸಿಲು, ಅವಳ ಚೆಲುವನ್ನು ದ್ವಿಗುಣಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆನಿಸಿ ರಾಮಚಂದ್ರ ತೊಡೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಮಗುವಿನ ಇರುವನ್ನು ಅರೆಗಳಿಗೆ ಮರೆತು ಮಡದಿಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿ ಕೇಳಿಸಿದ. ಇದನ್ನು ತಟ್ಟನೆ ಅರಿತ ನಾಗಶ್ರೀ, ಕುತ್ತಿಗೆ ಸರೀ ಹಿಡ್ಡಲೀ. ಇನ್ನೂ ಕುತ್ತಿಗೆ ಬಳುತ್ತಿರುತ್ತೆ. ಸಮಾ ನಿಂತಿರಲ್ಲ.. ಎನ್ನುತ್ತಾ ಗಂಡನ ಗಮನವನ್ನು ಚಾಕಚಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಬೇರೆಡೆಗೆ ಹೊರಳಿಸಿದಳು. ಸಂಸಾರಸಾರಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟಂತಹಾ ಒಂದು ಸುಖಸಂಸಾರದ ಸುಂದರ ಚಿತ್ರಣ. ವಿಷ್ಣುತೆ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದ್ದ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಪರಿಸರದಿಂದ ದೂರಾಗಿ ಹೊಸದೊಂದು ಲೋಕ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಂತವನಾಗಿದ್ದ ರಾಮಚಂದ್ರ ಈ ಸುಖವನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸುತ್ತಾ ಸಂಭ್ರಮಿತನಾದ.

ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಬಾಚೇ, ಜೋರಾಗಿ ಎಳೀಬೇಡ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ಬಿಡಿಸಿ ಆಮೇಲೆ ಬಾಚು.. ಅಮ್ಮನಿಗೆ ದಬಾವಣೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ನಾಗಶ್ರೀ.

ಎರಡು ಮಕ್ಕಳ ತಾಯಾದ್ರೂ ಎಳೀ ಹುಡುಗಿ ಹಂಗೆ ಆಡ್ಡಿಯಲ್ಲೇ..

ಬಲಾಬಲ

ತೋಳ ತೆಕ್ಕೆಯಿಂದ
ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು
ಕಣ್ಣ ತೆಕ್ಕೆಯಿಂದ
ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದು
ಕಣ್ಣಿಗೆ
ಹೊರಳಿ ಹೊರಳಿ
ಮರಳುವ
ಮರಳಿ ಮರಳಿ
ಹೊರಳುವ
ಹಾಸು ಬೀಸಾಗಿ ತಬ್ಬುವ
ನೋಟವಿದೆ
ನಿನ್ನದು ತೋಳ್ಳಲ
ನನ್ನದು ಕಣ್ಣಲ

-ಮೂಚಿ

ಈಶ್ವರ

ಸರೋಜಮ್ಮ ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಮಗಳಿಗೆ ಬೈದರು.

ಎರಡು ಮಕ್ಕಳ ತಾಯಿಯಾಗ್ಬಿಟ್ಟೆ ತಲೆ ಕೂದಲು ಜೋರಾಗಿ ಎಳೆದ್ದೆ ನೋವಾಗಲ್ಲ ಅಂತಾನಾ?

ಹುಡುಗಾಟಿಕೆ ಬಿದ್ದೇಡ ನೀನು..

ಅಮ್ಮ, ಮಗಳ ಸಲ್ಲಾಪ ನೋಡಿ ನಗುತ್ತಾ, ತೊಡೆಯನ್ನು ಹಗೂರಕ್ಕೆ ಅಲುಗಿಸಿ ಮಗನನ್ನು ತೂಗಾಡಿಸುತ್ತಾ, ಮಾತು ಶುರು ಮಾಡುವ ಸೂಚನೆ ಕೊಡುವವರಂತೆ ಶೀನಪ್ಪಯ್ಯ ಗಂಟಲು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಜಾಗೃತನಾದ ರಾಮಚಂದ್ರ. ಈಗ ಬಿಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಅಂತರಂಗ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ಒಗ್ಗೂಡಿದ್ದಾರೆ. ತಾನು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಂತಾ, ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದಂತಾ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಸಮಯ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಮಗಳು ಬಿಟ್ಟಲ್ಲಿಂದಲೇ ಆರಂಭಿಸಿದರು ಶೀನಪ್ಪಯ್ಯ.

ಅವರ ಪಾಲು ಅವರಿಗೆ ಬಿಸಾಕಿ ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಯ್ತಲ್ಲ, ಮುಂದೇನು ಅಂತ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡಿದೀಯಾ?

ಬಿಸಾಕಿ ಎನ್ನುವ ಲಘುವಾದ ಪದವನ್ನು ಜೇಣ್ಣೆಸಿಕೊಳ್ಳಲೆಳಸುತ್ತಾ ಸಾವಧಾನವಾಗಿಯೇ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟ ರಾಮಚಂದ್ರ.

ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡೋಕೆ ಎಂತದಿದೆ? ಯಾವತ್ತಿನ ಹಂಗೆ ಅದರಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅದು ನಡ್ಕಂಡು ಹೋಗುತ್ತೆ

ಹೂಂ, ಅಕ್ಕ ಸತ್ತೆ ಅಮಾಸೆ ನಿಲ್ಲಲ್ಲ. ನೀ ಹೇಳೋದು ಸತ್ಯ..

ಹಂಗೆದಾರೆ ಅಮ್ಮ? ಈ ವಯಸ್ಸಲ್ಲಿ ಹೊಡೆತ ಬಿದ್ದೆ ಚೇತರಿಸಿಕೊಳ್ಳೋದು ಕಷ್ಟ. ಏನ್ನಾಡೋಕಾಗುತ್ತೆ, ವಿಧಿ..

ಅವಳದ್ದೇ ದೊಡ್ಡ ತಲೆನೋವಾಗಿ ಕೂತ್ಕಂಡಿದೆ. ಇವತ್ತು ಇದ್ದಾಗೆ ನಾಳೆ ಇರಲ್ಲ. ಸೋತು, ಸೋರಿಗೆ ಹೋಗಿದಾಳೆ..

ಮತ್ತೆ? ಕೈಗೆ ಬಂದ ಮಗನ್ನ ಕಳ್ಳಂಡು ಜೀವ ಹಿಡ್ಕಂಡಿರೋದು ಸಸಾರಾನಾ? ಎಂತೋರೂ ನೆಲ ಕಟ್ಟಿ ಹೋಗ್ತಾರೆ..

ಅವರನ್ನ ನೆನೆಸೊಂಡ್ತೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಕರುಳೆಲ್ಲಾ ಕಿವುಚಿದ ಹಂಗಳುತ್ತೆ. ಅತ್ತಾಗಿ ಮಗ ಹೋದ. ಇತ್ತಾಗಿ ಸೊಸೆ, ಮೊಮ್ಮಗ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು. ಪೆಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಪೆಟ್ಟು.. ಸರೋಜಮ್ಮ ಹೊದ್ದ ಸೀರೆ ಸೆರಗು ಮುಂದೆಳೆದುಕೊಂಡು ಎಡಗೈಯಿಂದ ಮೂಗೊರೆಸಿಕೊಂಡರು. ಇದೇ ಸುಸಂದರ್ಭ. ಅಮ್ಮ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದ್ದನ್ನು ವರದಿ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಬಿಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲರ ಹೃದಯ ಕರಗಿ ಆದ್ರವಾಗಿದೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ತನ್ನ ಪ್ರಸ್ತಾಪಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯ ಮುದ್ರೆ ಬಿದ್ದರೂ ಬೀಳಬಹುದು. ರಾಮಚಂದ್ರ ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ,

ಸೊಸೆ, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕನ್ನ ಬೇಗ ಕರ್ಕಂಬದ್ದಿಡು ಅಂತಿದಾಳೆ ಅಮ್ಮ. ಇವರ ಮಕ ನೋಡ್ತಿದ್ದೆ ಅವಳ ದುಖ ಸ್ವಲ್ಪಾನಾರೂ ಮರೆಯುತ್ತೆ

ಮೊದಲು ಅಡ್ಡಬಾಯಿ ಹಾಕಿ ಮಾತಾಡಿದ್ದು ಅತ್ತೆ,

ಅದ್ದೆಂಗಾಗುತ್ತೆ? ಹಸೀಬಾಣಂತೀನ ಕಳಿಸಿಕೊಡೋಕಾಗುತ್ತಾ? ನಾಳೆ

ಅವಳೇನಾದ್ರೂ ಖಾಯಿಲೆ, ಕಸಾಲೆ ಶುರುವಾದ್ದೆ ಎಂತಾ ಗತಿ?

ಹಂಗೆನಾಗಲ್ಲ ಅತ್ತೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡ್ಡಕ್ಕೋ ಬಾಣಂತನ ಅಲ್ಲೇ ಮಾಡ್ಡಣ್ಣೆ. ಬೇಕಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಾನು ಮಾಡ್ಡೀನಿ. ಬೇಕಾರೆ ನೀವೇ ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳು ಜೊತೆಲಿದ್ದೆ ಅದೂ ಒಳ್ಳೇದು..

ನಾನಾ? ಇವನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೆ ದೇವೇ ಗತಿ. ನೆಟ್ಟಗೆ ಒಂದು ಕಾಫಿ ಮಾಡ್ಡಕ್ಕೋಕೂ ಮಾರಾಯ್ತಿಗೆ ಬರಲ್ಲ..

ನಂಗೆ ಎಂತಾ ಬರ್ತಿತ್ತು? ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡ್ಡಣ್ಣಿಲ್ಲಾ?

ಬೇರೆ ವಿಧಿ ಇಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಆಗುತ್ತೆ. ಅಡಿಗೆ ಕಲಿಯೋದು ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯೇನಾ?

ಅತ್ತೆಯ ಮಾತಿಗೆ ಆಸೆಯ ಕಿಡಿ ಬೆಳಗಿ, ಹಂಗಾರೆ ತಿಂಗಳೆರಡು ತಿಂಗಳ ಮಾತಿಗೆ ನೀವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ್ತೀ ಅತ್ತೇ. ಅದಾಗಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ಮಾವನೂ ಜೊತೆಗೆ ಬಂದಿರ್ಲಿ.. ಹೇಳಿದ ರಾಮಚಂದ್ರ.

ಕೊಟ್ಟಿಗೇಲಿರೋ ಜಾನುವಾರು, ಆಳುಕಾಳು, ತುಂಬಿದ ಮನೆ, ಎಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟಾಕೆ ಇಬ್ಬೂ ಬಂದ್ತಿದೋದಾ? ಹುಚ್ಚು ನಿಂಗೆ.. ಅಂದರು ಮಾವ.

ಮತ್ತೆ? ಯಾವಾಗ ಮುಗಿಯುತ್ತೆ ಬಾಣಂತನ? ಅಲ್ಲಿವರೆಗೆ ಹೆಂಗೋ ಅಡ್ಡೆಸ್ಸೆ ಮಾಡ್ಡಕ್ಕೋದಪ್ಪಾ..

ಅಲ್ಲೊಂದು, ಇಲ್ಲೊಂದು ನೋಣಗಳು ಜುಂಯ್ಯುಡುತ್ತಾ ಹಾರುವ ಸದ್ದು